

nu ser for Diebliffet, hvorledes der iaar og igjennem flere Aar har været drevet en meget voldsom Forvarsagation og en stærk Agitation for Kjøbenhavns Befæstning, før jeg maatte, dersom den høitærede Ministers Kolleger staa paa samme Standpunkt som han, vente, at man vil lade denne Sag hvile i en meget lang Varrække i Betragtning af den meget stærke Agitation, for at denne da kan dø hen. Smidleriid glædede den høitærede Minister sig ved, at der nu havde viist sig tegn i modsat Retning med Hensyn til Spørgsmaalet om Anlægget af Frederikshavns Havn, og han paaberaabte sig i saa Henseende et Tilfælde, der skulde være passeret i Faaborg, tror jeg det var, hvorfra der var kommen en Modadresse. Men er den høitærede Minister nu ganske sikker paa, at denne Modadresse ikke er fremkaldt ved en Modagation? Det var dog muligt, at det var Tilfældet. Det var naturligvis en lokal Agitation, men der har ganske sikkert ogsaa været agiteret for denne Adresse. Der fremkommer overhovedet aldrig nogen Adresse uden Agitation. Med Hensyn til dette Spørgsmaals Realitet maa det maasse være mig tilladt at bemærke, at det Krav, som maa stilles til denne Havn ved Frederikshavn, er, at den skal være en Tilflugtshavn, hvilket paa ingen tænkelig Maade udtræver et Havneanlæg af den Beskaffenhed, som her er Tale om for en Trafikhavn, og det har jo heller ikke efter Alt, hvad der offentlig er kommet frem, været Hensynet eller dog meget langt fra været Døvebhensynet, at man vilde anlægge en Trafikhavn men at man vilde have en Tilflugtshavn. Det har ikke været i Trafikkens, men i Skibsfartens Interesse, at denne Havn skulde anlægges. Maatte jeg maa tillade mig den Bemærkning, at for Esbjerg Havns Vedkommende er det Modsatte Tilfældet. Esbjerg Havn er anlagt for Trafikkens Skyld, og naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds bemærkede, at den ingen Betydning har for Skibsfarten, da har det heller ikke været Hensigten med den. Noget Andet er det, at Planen til denne Havn har været daarlig lagt, og at den af denne Grund har kostet mange flere Penge, end det havde været nødvendigt for at faae ligesaa god en Havn som den, vi nu have. Det er et andet Spørgsmaal. Det ligger i den daarlige Plan fra Først af, men det vedkommer ikke Spørgsmaalet om Anlægget af Havnen, hvilket var fuldkommen ubeslutsomt fra Trafikkens Standpunkt. Men for Frederikshavns Havns Vedkommende gjælder dette ikke. Der maa Skibsfartens Interesse adspørges. Det er den, som maa afgjøre, om dette Havneanlæg skal være der eller andetsteds, og i saa Henseende tror jeg ikke, man paa en saadan Maade skal afvise den bestemte Udtalelse, som er fremkommen fra de Skibsfarendes Side angaaende dette Spørgsmaal, denne bestemte Udtalelse imod Frederikshavn.

Maatte jeg til Slutning maa fremsætte nogle

almindelige Bemærkninger saavel i Anledning af nogle Ytringer, af den meget ærede Finantsminister, som ogsaa i Anledning af nogle Ytringer, vi hørte af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), der optog den Traad, som Finantsministeren idag var forhindret i at fortsætte. Den høitærede Minister bestred jo den Sætning, at Pengene ikke forrente sig saa godt i Statskassen som i private Kommer, og den høitærede Minister ansøgte derimod, at vi jo se, at Statskassen har anvendt sine Penge til Jernbaneanlæg og mange andre nyttige og fortræffelige Ting, som indirekte komme den almindelige Velstand overordentlig meget til Gode. Ja, mine Herrer, det er noget ganske Andet; der er ikke Tale om de Penge, Statskassen anvender, jeg skal i ingen Henseende bestride, at Statskassen gjør Ret i at anvende Penge til Jernbaneanlæg, skøndt den rigtignok ogsaa kan gjøre en daarlig Anvendelse i saa Henseende, dersom den enten bygger for dyrt eller bygger paa saadanne Steber, hvor Nyttens ikke kan siges at staa i Forhold til den Kapital, der anvendes, — men i det Hele taget har den ærede Minister fuldstændig Ret i saa Henseende. Men det er slet ikke det, der er Tale om, — nei, der er Tale om de Penge, man tager fra Statteyderne og derefter lader blive liggende i Statskassen, som man fuldstændig unddrager Omsætningen og ikke giver nogen Anvendelse. Det er det, der er Tale om, der er Tale om de 29—30 Millioner Kr., som ligge i Kassebeholdningen, hvoraf kun $\frac{1}{4}$ var fornyden til, hvad den høitærede Finantsminister kaldte Smørelse. Der er Tale om en meget stor Del Penge, der ere anvendte til Kjøb af de sjællandske Jernbaner, eftersom der ikke var Marsag til at tage disse Penge ud af Kassebeholdningen, d. v. s. ud af Statterne. Det vilde være fuldkommen berettiget at tage dem af Reservecapitalen, da det er en Handel, som efter hvad der nu foreligger offentlig, betaler sig godt for Statskassen, det er en Handel, der har indbragt Staten en Merindtægt af 300,000 Kr. Det er disse Vælsb, der er Tale om, og jeg tillader mig at hævde, at det vilde have været langt rigtigere at lade disse Summer blive i Statteydernes Kommer, naturligvis med Undtagelse af det meget omhandlede Vælsb, den Beholdning, Statskassen nødvendig maa have, men det er et langt, langt ringere Vælsb end det, der er Tale om. Den høitærede Minister var derfor, forekommer det mig, meget uheldig i det Argument, han ansøgte. Derimod undrer det mig ikke, at det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), som jeg forøvrigt ikke ser tilfede i Diebliffet, gjorde saa megen Lykke ved det Foredrag, han for nylig holdt, det hørte til de interessanteste, vi i lang Tid have hørt her i Rigsdagen. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at man ikke stiller saadanne Forbringere, eller ialtsald ikke ser en saadan Finantspolitik i